

[Aldt.]

er muligt at komme Ægproducentorganisationernes Ønsker nærmere. Saaledes som det nu ligger, drejer det sig jo om, hvilken Tillid man har til den til enhver Tid siddende Landbrugsminister. Han kan ganske vist administrere i Overensstemmelse med Organisationernes Ønske, men han kan ogsaa administrere modsat.

Bestemmelserne i den gamle Lovs § 1, Stk. 7, om Sammensætningen af det i Paragraffen nævnte Udvalg er bortfaldet, og det overlades efter det foreliggende Lovforslag Ministeren at sammensætte dette Udvalg, og det er sikkert rigtigt, hvis Ministeren skal have nogen Magt.

Det forekommer mig, at Organisationerne har vist stor Vilje til at medvirke til Forbedring af Kvaliteten af Æg. Er det da nødvendigt at gaa saa langt med Bemyndigelse til Ministeren, som Forslaget gør? Organisationerne bør i alle Tilfælde have et meget stort Ord at sige i denne Sag. Vi fra vor Side vil afvente Resultatet af et eventuelt kommende Udvalgsarbejde, inden vi tager endelig Stilling til Lovforslaget.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, der er givet til Lovforslaget.

Det er rigtigt, at det i meget høj Grad er en Bemyndigelseslov, og jeg har for Resten, tror jeg, Lov til at sige, at jeg har en ikke ringe Del af Æren for, at den ikke er blevet det i endnu højere Grad, idet jeg selv har medvirket til at nedskære Bemyndigelserne betydeligt, men det kan jo kun være tilfredsstillende i den givne Situation, at man nærer en saadan Tillid til mig.

Det ærede Medlem Hr. Peder Jakobsen var inde paa forskellige Betragtninger og nævnte herunder ogsaa § 3, og han var ængstelig for, at der i denne Paragraf skulde ligge en hel Del Posekiggeri. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at der aldeles ikke er noget Posekiggeri i denne Lov, hvis man da ikke vil kalde det Posekiggeri at have de Bestemmelser, der er absolut nødvendige for at faa en vis Kvalitet Æg. Det er jo saaledes — det vil jeg gerne sige her —, at den Kvalitet, som danske Æg i Øjeblikket har, med et mildt Udtryk er meget daarlig. Sammenligner vi den Ægkvalitet, vi havde før Krigen, med Kvaliteten af i Dag, viser det sig — og det er baade Producenter og Handelens Repræsentanter helt paa det rene med —, at hvis der nu ikke gøres et virkeligt Forsøg paa

at faa Haand i Hanke med Produktionen, vil det blive meget svært at opretholde det Renomé, som danske Æg trods alt hidtil har haft.

Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh var inde paa Kontrollen med Salg paa Hjemmemarkedet og syntes, den var for vidtgaende. Han spurgte i denne Forbindelse, om der ikke kunde tænkes en lempeligere Udformning. Jeg ved ikke, om det kan lade sig gøre. Det er mit Indtryk efter de Forhandlinger, jeg har deltaget i, at man saavel fra Producenternes som fra Handelens Side var interesseret i at have Bestemmelsen saa stærk, som den her er foreslaaet. Men hvis man skulde mene, at den er for stærk, har jeg intet Ønske om at opretholde den, jeg har i saa Henseende kun ladet mig lede af de sagkyndige Udtalelser, jeg har hørt.

Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh omtalte § 10 og mente, at her var et Omraade, hvor man var gaaet for vidt. I Tilknytning til, hvad jeg sagde ved Lovforslagets Fremsættelse, vil jeg gerne sige, at det er ubestrideligt, at der spredes et endogsaa meget daarligt Kyllingemateriale. Jeg tror i hvert Fald ikke, at jeg bliver uenig med det ærede Medlem i, at Avlsarbejdet maa anses for at være noget meget grundlæggende, og Avlsarbejdet er paa dette Omraade meget stærkt centraliseret, hvorfor jeg tror, det er nødvendigt og ogsaa rigtigt at lade Spørgsmaalet staa aabent, og det er hverken mere eller mindre end det, der sker.

Naar det ærede Medlem dernæst spørger, om vi ikke kunde lægge Kontrollen over til Organisationerne, maa jeg lade Spørgsmaalet gaa videre og spørge: Magter Organisationerne dette? Det staar for mig som noget uklart, og jeg er indtil dette Øjeblik ikke blevet overbevist om, at Organisationerne magter det. Men hvis jeg kan overbevises om det, har jeg ikke noget imod, at vi gaar den Vej. Naar det ærede Medlem siger, at det ligger i Paragraffen, at jeg skal godkende enhver Hane, der bliver brugt her i Landet, er det selvfølgelig sat paa Spidsen, men maaske har jeg haft i Erindring den Tale, som det ærede Medlem for nogle Aar siden holdt om, at naar man havde glemt alt, hvad der er stort og skønt, rent politisk, her i Landet, vilde man kunne huske, at den Kok med det Nummer og det Navn havde gjort en ganske enestaaende Indsats. Det er ud fra disse elementære Betragtninger, som jeg altsaa har faaet fra det ærede Medlem, at jeg har tænkt, at man maaske skulde prøve paa at faa en vis Kontrol med de Rugerier,